

නිරාෂ ගුණසේකරගේ නව නම කාව්‍ය සංග්‍රහය

භෞතා විශ්වලකු
භෞතවන මල්පොති
හා අශ්වනිය කුසුම
Sinhala Poetry in Southern Light

කෘති ද්විත්වය ජනගත කිරීම
හා සංවාදශීලී සාකච්ඡාව

දෙසුම් - හමින අබේවර්දන ජගත් පේ එදිරිසිංහ

Saturday 18th November 2017
NOBLE PARK COMMUNITY CENTRE
Memorial Dr, Noble Park VIC 3174
TIME : 4.00 - 7.00 PM

☎ 0425 281 322

අපි හමුවෙමු!

22 වන පිටේ

පසුදවු උපදානස්ඛන්ධය සතිපට්ඨානයේදී කොටස් හතරකට බෙදා දක්වා තිබේ. රූප, වේදනා, චිත්ත, ධර්ම ලෙසිනි. රූපය ගැන හැකි සිහිය උපදවා ගැනීමට කායානුපස්සනාව දේශනා කොට තිබේ. වේදනාව ගැන හැකි සිහිය උපදවා ගැනීමට වේදනානුපස්සනාවයි. සිත ගැන හැකි සිහිය උපදවා ගැනීමට චිත්තනුපස්සනාවයි. ධර්මය ගැන හැකි සිහිය උපදවා ගැනීමට ධර්මානුපස්සනාවයි. එලෙස සිහිය උපදවා ගන්නා පසු එය හැවත නැවත යෙදී යෙදී දිගටම පවත්වා ගත යුතුය.

එය එලෙස පවතින්නේද යන්න අපටම තේරුම් ගත හැකිය. අප ලෝකය සමඟ කරන ගනුදෙනුවේදී තමන්ගේ සිතෙන් ඒ ධර්මය හැකි එන්නේ නම් සිහිය පවතී. එසේ නොවේ නම් සිහිය එලෙස පවතින ලෙසට ගිත සකස් කරගත යුතුය. ඒ සඳහා සතර සතිපට්ඨානය නිතර වැඩිය යුතුය. භාවනා පුහුණුව අවශ්‍ය වන්නේ ඒ සඳහාය.

භාවනාව ආකාර දෙකකි. සමට සහ විදුර්ශනා යනුවෙනි. සතර සතිපට්ඨානය අයත් වන්නේ විදුර්ශනාවටය. විදුර්ශනාවට සිත යොමු කිරීමට නම් සමාධිගත විය යුතුය. සිතේ සාමාන්‍ය ස්වභාවය එන මෙහෙය සහ විසිරුණු ස්වභාවයයි. එවැනි සිතකට විදුර්ශනා වැඩිය නොහැකිය. එම විසිරුණු සිත සන්පුන් කොට, සමතයකට පත් කොට එක් අරමුණක් වෙත යොමු කිරීම සමාධියයි. ඒ සඳහා වන භාවනා සමට භාවනාය.

'සමඟ භාවනා' යනු බුදු රජාණන්වහන්සේ පහළවීමටත් පෙර ලෝකයේ පැවැති සිත වැඩීමේ ක්‍රමයකි. බුද්ධත්වයට පෙර සිදුහත් තවුපාණෝ එවක ඉන්දියාවේ සිටි ඉහළම පෙළේ ආගමික නායකයන් හමුවී සමට භාවනා වඩා එහි ඉහළම මට්ටම සාධනය කොට ගෙන සිටියහ. සමට භාවනා වඩා සිත සමාධිගත කිරීමෙන් දුක හැකි වුවත් එය භාවනාලික බවත්, සමාධියෙන් හැකි සිටි කල්හි නැවතත් දුක ඇතිවන බවත් අවබෝධ කරගත් සිදුහත් තවුපාණෝ සදාකාලිකව දුක හැකි කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් සොයා ගියේය. බුද්ධත්වය එම ගමනේ ප්‍රතිඵලය විය.

23 වන පිටේ

දුරටත් ඉගෙනීමට නාලක උනන්දු වුණා. කලින් සඳහන් වූ පරිදි කැමරන් සහ රෝගීත සමඟ එක් වන මෙල්බන් සංගීත ප්‍රසංගවලත්, පැදුර සාප්පවලත් නැතිවම බැර මියැසි වර්තයක් ලෙස රසික මතකයට නාලක එක් වුණා.

දුරුවන්නේ කටයුතුවලට කවදත් නොමඳ සහයක් දක්වන නාලක විරුකෝන් ශිල්පියා මෙල්බන් මුතුහර සමාජයේ ප්‍රසංගයක් වෙනුවෙන් සංගීත අධ්‍යයනසභායෙන් දායක වුණා. මෙරට එස්.ඩී.එස්. ගුවන් විදුලියේ සිංහල වැඩසටහන වෙනුවෙන් ගියත් නිර්මාණය කරන්නට එවකට එහි නියමුවකු වූ ආචාර්ය කරු ලියනාර්ච්චි මහත්මා ඇරඹුම් කළේ නාලකටයි ගීත නිර්මාණයට එලෙස එක් වූ නාලක සිය බිරිඳ වූ වාසනා විරකෝන් සංගීතවාර්ගවර්ග සමඟ ස්වභවනු යුග ගියක් ද ගැසුවා.

ඇයගේ 'සංඛ පද්ම' කලාපනය ඉදිරිපත් කළ 'ස්වර සංගීතා' ශාස්ත්‍රීය සංගීත ප්‍රසංගයට නාලකගෙන් ලැබූ හේ නො මඳ සහයක්.

අපගේ මියැසි මෙවලම් අතර 'අවනද්ධි භාණ්ඩ' ලෙස සැලකෙන තබ්ලාව, ඩොලෙක්තිය, රබාන, උඩැක්තිය, ඩොංගස් කුට්ටම වැනි තාල වාදන මෙවලම් හුරුව ඇතිව ප්‍රසංග වේදිකාවට එක්වෙන අපේ ම ශිල්පියෙක් රෝගීත උඩවෙල සහායකයාණන්. දෙමටගොඩ ශාන්ත ජෝන්ගේ විදුහලේත්, කොළඹ ආනන්ද විදුහලේත් ආදී ශිෂ්‍යයෙකු වෙත රෝගීතගේ උපන් බිම කොස්ගස් හන්දියයි.

දෙමව්පියන්ගේ මියැසි හැකියාවන් මෙන් ම ඇදීමේ හැකියාවන් ද උරුමකරගෙන රෝගීත තබ්ලාව හුරුවීමට ගියේ ආචාර්ය සේලටන් ප්‍රේමරත්නගේ හමුවට ප්‍රේමරත්නගේ සොයුරු විමල් ජේ. ශ්‍රියරත්නගේ ද රෝගීතගේ දූත තව දුරටත් සවිමත් කළා. වසර 89 - 91 කාලයේ සංගීත නිපුණ පී.වී. හන්දසිර සංගීතවේදියාණන්ගේ සන්දර්ශනවලට සහය වීමට ලැබීම මිනුට ලැබුණ ස්වර්ණමය අවස්ථාවක්.

රෝගීත මිස්ට්‍රියාවට සංක්‍රමණය වෙන්නේ 1991 දී මෙහි සිටින මනුෂ් ඛාජපාලේ කෙනෙකු වන දයා උඩවෙල මහත්මා මෙන් ම, නිමල් ඒකනායක, නලිනී දේවේන්ද්‍ර, බන්දු දිසානායක, සෑම් විරරත්න වැනි පිරිසකගෙන් ලැබුණු සහය රෝගීත නිතර කාතවේදීව සිහිපත් කරනවා. රෝගීතා කරුණාරත්නගේ 'ගොත් කවච්චි' නාට්‍ය සඳහා සංගීතය සපයන්නට පොලී විරක්කොඩි මහත්මා සමඟ එක් වීම රෝගීතට එක් කරන්නේ රසවත් මතකයක්. විහාරස්ථානවල ගැයෙන හත්ති ගීත, පැදුර සාප්ප, සංගීත ප්‍රසංගවලට රෝගීතගෙන් ලැබෙන්නේ නොමඳ සහයක්. අමරදේවයන්ට පවා තබ්ලාවෙන් සහය වීමට ලැබීම රෝගීතගේ භාග්‍යයක්.

නිතරව නිතරමනව ස්වේච්ඡාවෙන් ගැර සේවයක් කරමින් සිටින මේ කලාකරුවන් ඇගයීමට වේවර්ලි වැඩිහිටි සංගමය ක්‍රියා කිරීම අප ප්‍රජාවට වැදගත් වන කාලීන සද්භාවයක්.